

**VLADIMÍR KÖRNER (*1939)
ANDĚL MILOSRDENSTVÍ (1988)**

Körner, V.: Anděl milosrdenství, Československý spisovatel, Praha, 1989, druhé vydání

Příběh této novely se odehrává za první světové války v Polsku.

Hlavní postavy - Anežka - Manželka majora Adolfa Bruna, kterého se v úvodu knihy vydala navštívit na frontu - zde se jí manžel zošklivil, neboť viděla hrůzy, které páchal, respektive nechal páchat na lidech. Rozhodla se jeho skutky odčinit a začala pomáhat v lazaretu - pracovala zde jako sestra.

Anežka Brunová se o Vánocích vydala navštívit svého manžela. Nacházel se zrovna na frontě v Haliči, byl to vysoce postavený příslušník rakouské armády. Většinu cesty urazila vlakem, ovšem když šla poslední kousek pěšky, začala si všímat zubožených lidí, stala se dokonce svědkem poprav. Netrvalo dlouho a došlo jí, že za všemi krutostmi stojí její manžel. Večer se uchýlila do tamější hospody, ovšem ženy popravených mužů ji poznaly a začaly se na ní mstít. Anežka utekla a narazila na svého manžela, který jí odvezl na bezpečné místo, kde přenocovala. Druhý den se dozvěděla, že její manžel byl zabit. Ovšem Anežka necítila žádný stesk ani bolest ze ztráty partnera - nic k němu již necítila, viděla v něm chladného, bezcitného a hlavně krutého člověka.

Anežka si vzala jen pár nejpotřebnějších věcí a vydala se do loveckého zámečku, ve kterém byla situována ošetřovna. Rozhodla se pomáhat těm, které její manžel týral a zabíjel. Stala se ošetřovatelkou. Stejně tak jako všechny ostatní nemocnice i tato se potýkala s nedostatkem vybavení, léků a s přeplněností. Anežka zde bydlela ve velmi nuzných podmínkách, což jí však nevadilo. Již v prvních dnech ji zaujal Kryštof Stryje, lidový léčitel - zajatec, který měl velmi svérázné způsoby léčby, avšak docela úspěšné. Tak například mladého chlapce Sylvia operoval v blízkosti srdce bez umrtvení. Nedával mu mnoho nadějí, ovšem Anežka se se Sylviem spřátelila a stala se mu oporou. Během Anežčina pobytu v nemocnici autor zobrazuje situace, jejichž vznik byl zapříčiněn válkou - například totální nedostatek mužů, který tamější ženy řešily tak, že si na zimu „vypůjčily“ některého z ošetřovaných, přičemž on jim pak pomáhal přežít krutou zimu. Právě ve chvíli, kdy si ženy přišly do lazaretu „vybírat“, se Anežka sblížila s Kryštofem. Nakonec se spolu rozhodli pomáhat zajatcům na svobodu. Zajatce prohlašovali za mrtvé a dávali jim doklady skutečně zesnulých vojáků. Takové doklady jim pak umožnily utéct pryč pod jinou identitou.

Za nějakou dobu Anežka odjela na Vánoce domů. Před domem potkala Sylvia, který byl málem zmrzlý, vzala ho k sobě domů, kde se o něj postarala a intimně se sblížili. Pak jej vybavila a Sylvio odešel pryč, tvrdil, že jde domů. Ovšem zanedlouho pro Anežku přijel jistý výše postavený člen armády. Vezl ji směrem k nemocnici, když si Anežka všimla, že Sylvio stojí na cestě a udává vojákům ty, kteří uprchli díky Anežce a Kryštofovi. Byla tedy prozrazena, ale byli jí nabídnuty dvě možnosti řešení: Buď půjde před soud a nebo bude pomáhat v lazaretu, kde vypukla epidemie tyfu. Anežka zvolila tu druhou možnost. Na konci knihy stojí, že byla po smrti vyznamenána in memoriam.

